

Ewa Walińska^{}, Jacek Gad^{**}*

RAPORTY RADY NADZORCZEJ JAKO UZUPEŁNIENIE RAPORTÓW BIZNESOWYCH – ZARYS KONCEPCJI

1. WPROWADZENIE

Obecnie raport roczny, złożony z tradycyjnych sprawozdań finansowych oraz towarzyszących im dodatkowych ujawnień, jest swego rodzaju oknem, przez które interesariusze mogą zajrzeć do przedsiębiorstwa, nie tylko by ocenić teraźniejszość – to, co przedsiębiorstwo ma, i przeszłość – to, co przedsiębiorstwo miało na początku roku, ale również by ocenić przyszłość, czyli to, jaką strategię na pomnażanie zasobów mają zarządzający. Wysokiej jakości raport roczny powinien zawierać także informacje pozwalające potwierdzić, że zarządzający są świadomi różnych zagrożeń i towarzyszących im rodzajów ryzyka związanych z daną działalnością.

R.G. Eccles i M.P. Krzus trafnie określili istotę raportu rocznego łączącego w sobie tradycyjną sprawozdawczość finansową oraz sprawozdawczość biznesową. Zdaniem tych autorów „formuła jednego raportu zawiera potencjał, by znacząco zmienić sposób działania przedsiębiorstw i sposób myślenia inwestorów, przesuwając uwagę od osiągania krótkoterminowych celów o charakterze finansowym do rozwoju długoterminowej strategii biznesowej” (Eccles, Krzus, 2010, s. 30).

W trakcie rozważań nad rozszerzaniem zakresu ujawnień należy pamiętać, że nadmiar informacji zawartych w raportach rocznych może doprowadzić do chaosu informacyjnego. Na problem ten zwrócili uwagę m.in. E. Walińska, zdaniem której „dzisiaj prawdziwym wyzwaniem nie jest jednak zwiększenie ilości ujawnień, ale dostarczanie informacji ważnych i użytecznych, a także przedstawianie ich w zrozumiałej formie” (Walińska, 2009, s. 164) oraz S.A. DiPiazza, który uważa, że „naszym problemem jest to, że jesteśmy świetni w rozbudowywaniu raportów, natomiast nie idzie nam zbyt dobrze konstruowanie ram pozwalających zintegrować wszystkie te nowe ujawnienia” (*Integrating the Business Reporting*, 2011, s. 31).

^{*} Prof. zw. dr hab., Katedra Rachunkowości, Wydział Zarządzania, Uniwersytet Łódzki.

^{**} Dr, Katedra Rachunkowości, Wydział Zarządzania, Uniwersytet Łódzki, jgad@uni.lodz.pl.

Kluczową rolę w tym zakresie pełni przygotowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (*International Accounting Standards Board* – IASB) projekt komentarza zarządu (*Management Commentary*). Stanowi on krok w kierunku globalnego konsensu dotyczącego kształtu raportów biznesowych towarzyszących sprawozdaniom finansowym. Komentarz zarządu prezentuje bieżącą i przyszłą sytuację jednostki widzianą oczami zarządzających. Wydaje się jednak, że jest to obraz niekompletny. W komentarzu zarząd nakreśla swój punkt widzenia, który jest co prawda niezwykle cenny dla interesariuszy, niemniej brakuje w nim pewnej przeciwwagi. Zdaniem autorów świetnym uzupełnieniem komentarza zarządu mogą być raporty rady nadzorczej. W ten sposób interesariusze otrzymywaliby informacje uwzględniające nie tylko punkt widzenia zarządu, ale również niezależnej rady nadzorczej.

Niniejszy artykuł ma charakter koncepcyjny; jego celem jest przedstawienie modelu sprawozdawczości biznesowej rozszerzonego o raporty rady nadzorczej. Przedstawione w artykule rozważania są wynikiem studiów literaturowych oraz badania empirycznego zrealizowanego w maju i czerwcu oraz wrześniu i październiku 2009 r. wśród członków rad nadzorczych publicznych spółek kapitałowych.

2. KOMENTARZ ZARZĄDU OPRACOWANY PRZEZ IASB JAKO KROK W KIERUNKU GLOBALNEGO KONSENSUSU CO DO ZAWARTOŚCI I STRUKTURY RAPORTU BIZNESOWEGO

W grudniu 2010 r. IASB opublikowała koncepcję komentarza zarządu (*Management Commentary*, 2010). Należy podkreślić, że opracowanie IASB nie ma charakteru standardu międzynarodowego, który spółki musiałyby bezwzględnie przestrzegać. Ma ono raczej formę dobrych praktyk. Zgodnie z wytycznymi IASB komentarz zarządu ma pomóc zarządzającym w przygotowaniu użytecznego decyzyjnie zestawu informacyjnego, towarzyszącego sprawozdaniom finansowym, sporządzonym zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej. Komentarz zarządu powinien tworzyć kontekst do zrozumienia z jednej strony celów przyjętych przez zarządzających, a z drugiej – strategii potrzebnej, by osiągnąć te cele.

W ramach opracowanej przez IASB koncepcji zaproponowano określony katalog obszarów informacyjnych, zaznaczając jednak, że szczegółowa struktura komentarza zarządu będzie uzależniona od warunków, w jakich działa jednostka (tabela 1). Należy podkreślić, że elementy wchodzące w skład komentarza zarządu są ze sobą powiązane i nie powinny być prezentowane oddzielnie.

Opracowanie przygotowane przez IASB wydaje się przełomowe, jeśli chodzi o rozważania dotyczące współczesnego modelu ujawnień. Niezwykle istotne jest to, że ma ono charakter międzynarodowy, dlatego może przyczynić się do

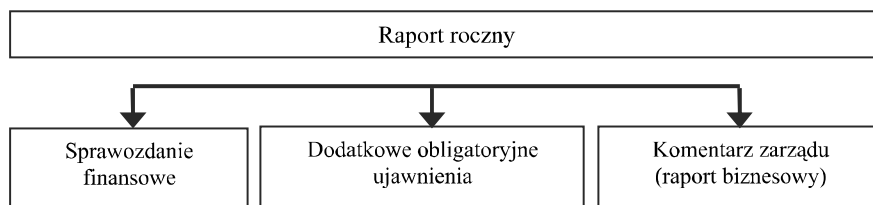
Tabela 1

Obszary informacyjne komentarza zarządu determinujące jego użyteczność

Obszar informacyjny	Opis
Charakter działalności	Opis działalności pomaga użytkownikom raportów finansowych zrozumieć funkcjonowanie jednostki i zewnętrzne warunki środowiska, w którym jednostka działa. Te informacje służą jako podstawa do oceny i zrozumienia wyników jednostki, opcji strategicznych i perspektyw.
Cele przyjęte przez zarządzających i strategia służąca do realizacji tych celów	Ujawnienia dotyczące celów i strategii są w największym stopniu użyteczne, gdy umożliwiają one użytkownikom raportów finansowych zrozumienie priorytetów działania.
Najbardziej znaczące zasoby jednostki, różne rodzaje ryzyka i powiązania	Komentarz zarządu zawierający jasny opis najważniejszych zasobów jednostki, różnych rodzajów ryzyka i powiązania, które, jak sądzi zarząd, wpłyną na długoterminową wartość jednostki oraz zawierający informacje, jak te zasoby i rodzaje ryzyka są zarządzane.
Wyniki z poszczególnych działalności i perspektywy	Komentarz zarządu powinien zawierać jasny opis finansowych i niefinansowych wyników jednostki w zakresie, w jakim mogą one wpływać na przyszłe wyniki jednostki oraz ocenę perspektyw jednostki. Użyteczne ujawnienia w tym obszarze mogą pomóc użytkownikom w przygotowaniu własnej oceny dotyczącej założeń i osądów wykorzystanych przez zarządzających przy sporządzaniu sprawozdań finansowych.
Istotne miary i wskaźniki efektywności, wykorzystywane przez zarządzających do oceny efektywności jednostki wobec przyjętych celów	Ujawnienia w zakresie miar i wskaźników efektywności (zarówno finansowych, jak i niefinansowych), które były wykorzystywane przez zarządzających do oceny postępu w odniesieniu do ustalonych celów, mogą pomóc użytkownikom raportów finansowych ocenić stopień osiągnięcia celów. Miary efektywności są ilościowymi miernikami, które odzwierciedlają kluczowe czynniki sukcesu jednostki. Wskaźniki efektywności mogą wyjaśnić, jak zarządzana jest jednostka czy też poszczególne działalności jednostki. Mogą być również jakościowym pomiarem, który dostarcza pośrednich wskazówek dotyczących efektywności.

Źródło: oprac. własne na podstawie *Management Commentary. A Framework for Presentation*, IASB, December 2010.

wypracowania globalnego modelu ujawnień towarzyszących sprawozdaniom finansowym. W opracowaniu IASB wyraźnie zaznaczono, że komentarz zarządu zawierający regulowane ustawowo sprawozdanie z działalności stanowi raport biznesowy (Gad, 2010, s. 66). Tym samym, na raport roczny składają się: sprawozdanie finansowe, dodatkowe obligatoryjne ujawnienia oraz komentarz zarządu (raport biznesowy) (rysunek 1).

Rysunek 1. Składniki raportu rocznego

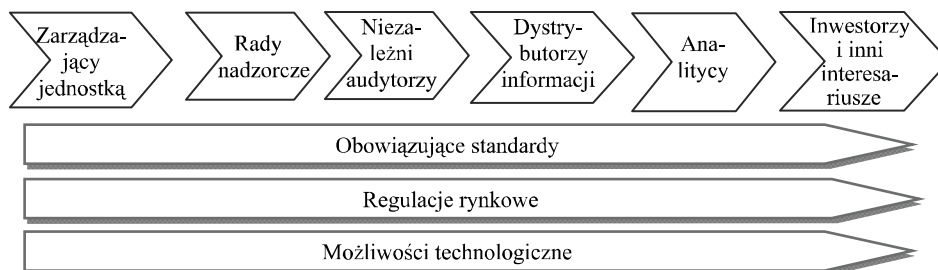
Źródło: oprac. własne.

Informacje przygotowywane i ujawniane przez zarząd w ramach sprawozdania finansowego oraz komentarza zarządu (raportu biznesowego) stanowią element większego systemu raportowania, funkcjonującego w samym przedsiębiorstwie oraz jego otoczeniu – łańcucha raportów korporacyjnych. Komentarz zarządu znakomicie wpisuje się w koncepcję łańcucha raportów korporacyjnych, gdyż to właśnie zarząd stanowi jego kluczowe ogniwo. Zarząd patrzy na jednostkę z unikalnej perspektywy. Ta perspektywa ma szczególne znaczenie dla użytkowników komentarza zarządu, gdyż pozwala ocenić wyniki finansowe jednostki i perspektywy jej rozwoju.

3. ZARZĄD I RADA NADZORCZA W ŁAŃCUCHU RAPORTÓW KORPORACYJNYCH

Koncepcja łańcucha raportów korporacyjnych polega na podziale systemu informacyjnego na mniejsze fragmenty, tzw. ogniwa. DiPiazza i Eccles w swojej koncepcji łańcucha raportów korporacyjnych wyodrębnili sześć takich ogniw (rysunek 2). Poszczególne ogniwa są odpowiedzialne za różne funkcje, począwszy od zaangażowania w sporządzenie, zatwierdzenie i komunikowanie aż po wykorzystanie raportów. Relacje między ogniwami i ich funkcjonowanie w ramach łańcucha są zdeterminowane przez obowiązujące standardy (w tym standardy dotyczące sprawozdawczości finansowej), regulacje rynkowe, ale również przez możliwości technologiczne oraz organizację systemu informacyjnego w przedsiębiorstwie (DiPiazza, Eccles, 2003, s. 11).

Szczególnie ważne z punktu widzenia funkcjonowania całego łańcucha raportów korporacyjnych są dwa pierwsze ogniwa, na które składają się zarządzający i rady nadzorcze. Ogniwa te są związane z przygotowaniem (w przypadku zarządzających), nadzorowaniem procesu przygotowania i ujawniania (w przypadku rady nadzorczej) oraz zatwierdzaniem informacji (w przypadku rady nadzorczej, ale również walnego zgromadzenia). Zarówno zarząd, jak i rada nadzorcza tworzą fundamenty systemu informacyjnego przedsiębiorstwa.

Rysunek 2. Łańcuch dostaw raportów korporacyjnych

Źródło: S.A. DiPiazza, R.G. Eccles, *Building Public Trust: The Future of Corporate Reporting*, Wiley, New York 2003, s. 11.

Zarząd jest odpowiedzialny za skonstruowanie systemu informacyjnego przedsiębiorstwa, za pomocą którego tworzone są raporty. Zarządzający odpowiadają za kształt i zakres ujawnianych informacji zarówno w ramach sprawozdań finansowych, jak i raportów biznesowych. Należy zauważyć, że zarządzający są również odpowiedzialni za zorganizowanie systemu komunikacji między organami spółki. Zarządzający powinni w pierwszej kolejności zapewnić radzie nadzorczej dostęp do bieżących i istotnych informacji.

Rada nadzorcza nadzoruje wszystkie obszary działalności przedsiębiorstwa, w szczególności funkcjonowanie systemu informacyjnego, w tym systemu rachunkowości. W odniesieniu do systemu rachunkowości rada nadzorcza pełni podwójną rolę. Z jednej strony do jej zadań należy bezstronny, obiektywny nadzór nad tym systemem, z drugiej natomiast odpowiada ona za zawartość ostatecznego produktu tego systemu, jakim jest sprawozdanie finansowe. Rada nadzorcza na równi z zarządem odpowiada za zgodność sprawozdania finansowego z przepisami Ustawy o rachunkowości (odpowiednio z regulacjami Międzynarodowych Standardów Rachunkowości/ Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej). Odpowiedzialność za kształt sprawozdań finansowych, nałożona na rady nadzorcze, jest związana z wieloma problemami; ponadto organ ten w odniesieniu do systemu rachunkowości występuje jednocześnie w roli oceniającego i ocenianego. Co ważne, rada nadzorcza odpowiada również solidarnie z zarządem za zgodność sprawozdania z działalności z przepisami Ustawy o rachunkowości.

Powyższe obowiązki ciążyące na radzie nadzorczej wymuszają szczególne zaangażowanie tego organu w funkcjonowanie sprawozdawczości finansowej oraz sprawozdawczości biznesowej.

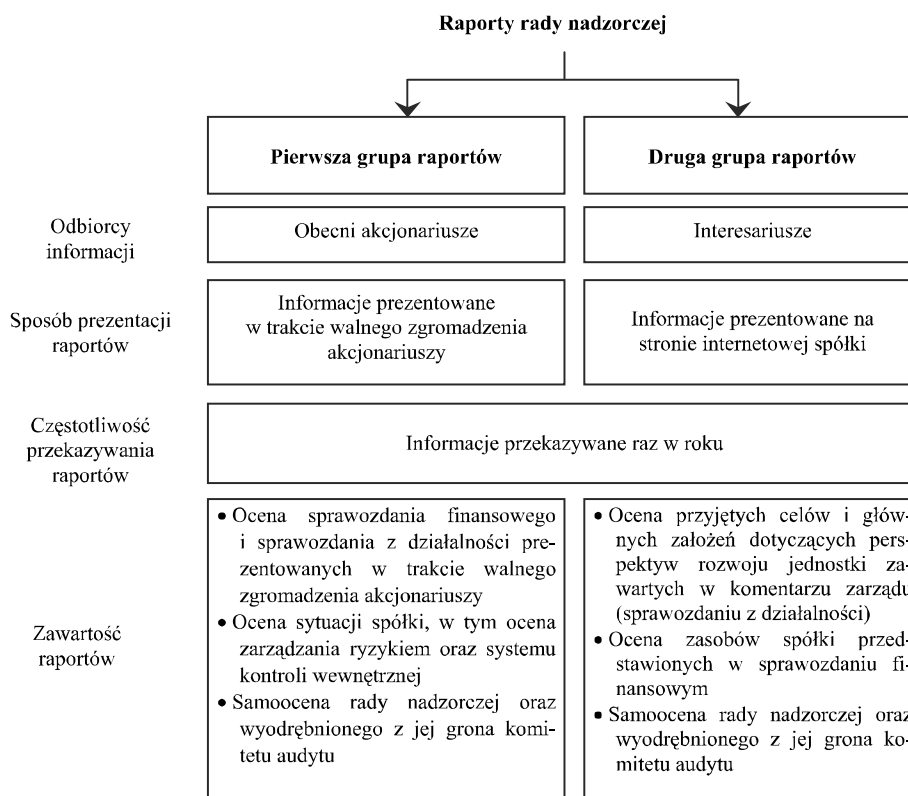
4. RAPORTY RADY NADZORCZEJ JAKO NARZĘDZIE KOMUNIKACJI ORGANU NADZORU Z AKCJONARIUSZAMI I INTERESARIUSZAMI

Jak już wspomniano, członkowie rady nadzorczej pełnią ważną rolę w ramach łańcucha raportów, która polega przede wszystkim na nadzorowaniu wiarygodności ujawnianych przez spółkę informacji, przy wykorzystaniu z kolei informacji pozyskiwanych z wcześniejszych ogniw łańcucha, tj. m.in. od zarządu, biegłego rewidenta czy audytu wewnętrznego. W dużej mierze efektywność działań rady nadzorczej uzależniona jest od sprawnego i wiarygodnego systemu informacyjnego przedsiębiorstwa.

Wydaje się jednak, że obecna rzeczywistość gospodarcza determinuje nowe podejście do roli rady nadzorczej w przedsiębiorstwie. Rada nadzorcza przestaje być administratorem nie zawsze dobrze poinformowanym o sytuacji spółki oraz nie zawsze zaangażowanym w jej działalność. Rady stają się natomiast profesjonalnym organem, przygotowanym do pełnienia funkcji nadzoru. Przejawem procesu profesjonalizacji rad nadzorczych jest m.in. obowiązek tworzenia jednostek zadaniowych, takich jak komitety audytu, w skład których powinien wchodzić przynajmniej jeden specjalista z zakresu finansów i rachunkowości.

Zdaniem autorów, członkowie rady nadzorczej powinni brać aktywny udział w przekazywaniu informacji, pochodzących m.in. z systemu rachunkowości, kolejnym interesariuszom. W ten sposób, jako zewnętrzni, obiektywni użytkownicy systemu informacyjnego przedsiębiorstwa (w tym systemu informacyjnego rachunkowości) mogą oni zająć stanowisko co do sytuacji finansowej spółki oraz wiarygodności jej systemu rachunkowości. Aktywne uczestnictwo rady nadzorczej w systemie informacyjnym przedsiębiorstwa, polegające na przekazywaniu informacji kolejnym interesariuszom może być jedną z form nadzoru (Gad, 2011, s. 61–65).

Szczególnie ważną grupą interesariuszy, z punktu widzenia członków rad nadzorczych, są właściciele spółki, których interesy reprezentuje rada. Należy jednak pamiętać, że w publicznych spółkach kapitałowych można wyróżnić, oprócz obecnych, również potencjalnych akcjonariuszy, którzy także mogą być zainteresowani informacjami pochodzącymi od rady nadzorczej. Wobec tego uzasadnione wydaje się przygotowywanie przez członków rad nadzorczych dwóch grup raportów w ramach łańcucha raportów (rysunek 3).

Rysunek 3. Dwie grupy raportów przygotowywanych przez radę nadzorczą

Źródło: E. Walińska, J. Gad, *Rada nadzorcza w łańcuchu raportów korporacyjnych – wyzwania współczesnego biznesu*, [w:] M. Jerzemowska (red.), *Współczesne problemy nadzoru korporacyjnego*, „Prace i Materiały Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego”, Sopot 2011, s. 307.

Pierwsza grupa to raporty przekazywane w trakcie walnego zgromadzenia obecnym akcjonariuszom. W tym zakresie należy odwołać się m.in. do zapisów *Dobrych praktyk spółek notowanych na GPW*, zgodnie z którymi członkowie rad nadzorczych są zobowiązani do przekazywania właścicielom raz w roku (w trakcie walnego zgromadzenia) oceny sytuacji spółki, z uwzględnieniem oceny systemu kontroli wewnętrznej i systemu zarządzania ryzykiem istotnym dla spółki (Walińska, Gad, 2011, s. 306). W trakcie walnego zgromadzenia powinien być również przedstawiony raport dotyczący oceny zgodności sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności zarówno z rzeczywistą sytuacją spółki, ale również z prawem bilansowym. Składnikami pierwszej grupy raportów powinna być również samoocena rady nadzorczej oraz funkcjonującego w jej gronie komitetu audytu. Należy zauważyć, że zgodnie z zapisami

Dobrych praktyk spółek notowanych na GPW, począwszy od roku 2012, członkowie rady nadzorczej będą zwolnieni z obowiązku sporządzania i prezentowania w trakcie walnego zgromadzenia samooceny. Zdaniem autorów, raport ten stanowi jedną z przesłanek profesjonalizmu członków rad nadzorczych, dlatego powinien być stałym elementem pakietów informacyjnych przygotowywanych przez rady. Druga grupa raportów, ujawnianych razem z raportem rocznym, powinna być przeznaczona dla potencjalnych właścicieli. Zakres tych raportów musi uwzględniać zakaz ujawniania przez radę nadzorczą informacji np. o charakterze handlowym. Idea tych raportów sprowadza się do przedstawienia sytuacji spółki (a przez to efektywności działania zarządu) widzianej oczami rady nadzorczej. Mogą one stanowić uzupełnienie komentarza zarządu. Rada nadzorcza, odnosząc się do informacji przedstawionych w komentarzu zarządu, przygotowuje własną ocenę sytuacji spółki. Konstrukcja powyższych raportów związana jest z pewną istotną zmianą funkcjonowania organów w spółkach kapitałowych. Rada nadzorcza staje się aktywnym recenzentem działań zarządzających.

Podstawowymi raportami sporządzanymi dla potencjalnych właścicieli powinny być, zdaniem autorów, ocena przyjętych przez zarząd celów i głównych założeń dotyczących perspektyw rozwoju jednostki, sformułowanych w komentarzu zarządu (sprawozdaniu z działalności) oraz ocena zasobów jednostki przedstawionych w sprawozdaniu finansowym.

Prezentowane w sprawozdaniu finansowym kontrolowane zasoby jednostki wyrażają przyszłe korzyści ekonomiczne. Rada powinna zatem ocenić realność tych korzyści.

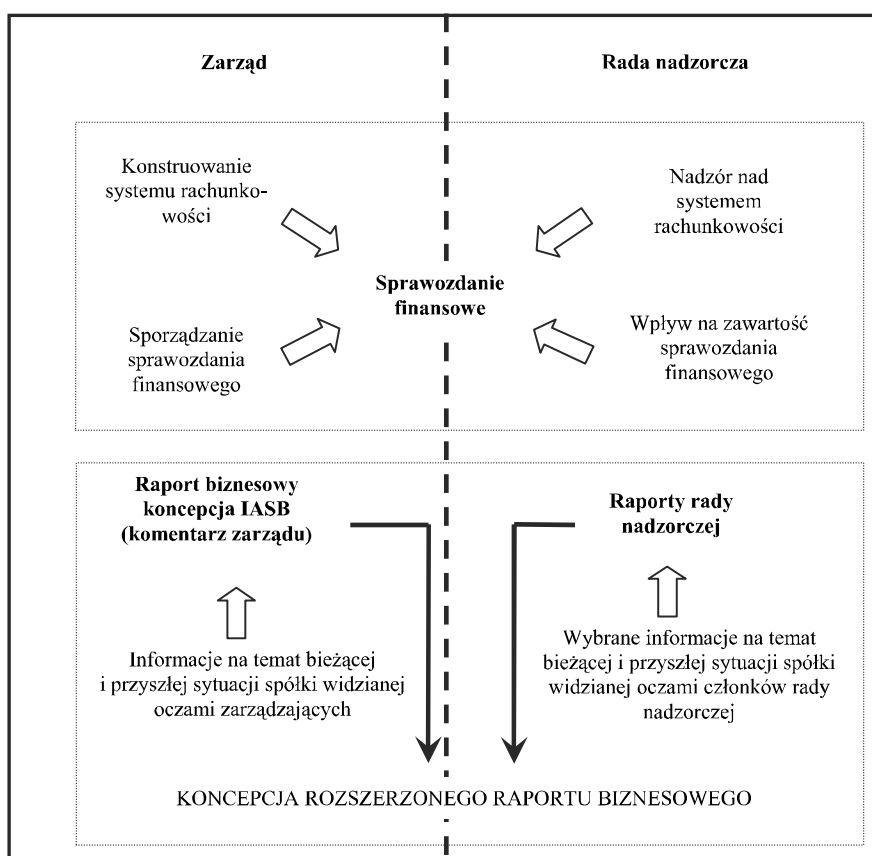
Zdaniem autorów, wśród informacji ujawnianych na stronie spółki powinna znaleźć się również samoocena rady. Raport dotyczący samooceny jest formą rozliczenia się członków rady ze swojej pracy przed właścicielami.

Sporządzanie przez rady nadzorcze wspomnianych raportów może mieć dodatkową zaletę, mogą one bowiem stanowić potwierdzenie, że organ nadzoru zna sytuację spółki. Co więcej, organ ten powinien ocenić w ramach powyższych raportów, jak obecna sytuacja spółki wpłynie na jej funkcjonowanie w przyszłości. Raporty dyscyplinują zatem rady nadzorcze do aktywnej pracy na rzecz spółki.

5. KONCEPCJA RAPORTÓW BIZNESOWYCH ROZSZERZONA O RAPORTY RADY NADZORCZEJ

Wydaje się, że w świetle zrównania odpowiedzialności zarządu i rady nadzorczej za system rachunkowości w przygotowanie raportów biznesowych powinny być zaangażowane dwa organy spółki, tj. zarząd i rada nadzorcza. Obecnie od rad nadzorczych wymaga się nie tylko kompetencji, ale również

aktywności i zaangażowania¹. Członkowie rad nadzorczych powinni teraz z jednej strony mieć przynajmniej elementarną wiedzę z rachunkowości czy prawa, z drugiej natomiast znać doskonale sytuację spółki. Są to warunki konieczne dla wspólnego z zarządem sporządzania raportów biznesowych, które oprócz raportów zarządu zawierałyby również raporty rady nadzorczej (rysunek 4).

Rysunek 4. Koncepcja rozszerzonego raportu biznesowego

Źródło: oprac. własne.

Rada nadzorcza w swoich raportach powinna odnieść się do informacji prezentowanych przez zarząd w komentarzu zarządu – raporcie biznesowym. Użytkownik rozszerzonego raportu biznesowego otrzymałby ocenę sytuacji

¹ Na proces ewolucji roli rady nadzorczej w spółce w pewnym stopniu wpłynęły ostatnie zmiany legislacyjne. Jak już wspomniano, zarówno w Stanach Zjednoczonych, jak i w Europie nałożono na rady odpowiedzialność za sprawozdania finansowe. Tym samym zwiększono znaczenie i prestiż tego organu.

spółki widzianej z dwóch perspektyw, tj. zarządu i rady nadzorczej. Instytucja raportów rady nadzorczej pozwala wywiązać się z odpowiedzialności, jaką nakłada na ten organ art. 4a Ustawy o rachunkowości, tj. odpowiedzialności za zgodność sprawozdania z działalności z przepisami powyższej ustawy. W ten sposób rada może uniknąć odpowiedzialności za ewentualne nieprawidłowości związane ze sporządzaniem sprawozdania z działalności.

6. ZAKOŃCZENIE

Innowacyjność prezentowanej koncepcji raportów biznesowych polega przede wszystkim na rozszerzeniu systemu komunikacji spółki z otoczeniem. Nowy kanał komunikacji dotyczy informacji przekazywanych interesariuszom oraz akcjonariuszom przez radę nadzorczą. Narzędziem komunikacji jest zestaw raportów przygotowywanych przez rady nadzorcze dla interesariuszy oraz akcjonariuszy. Raporty przygotowane przez radę nadzorczą towarzyszą informacjom przygotowywanym przez zarząd i tworzą raport biznesowy.

Wydaje się, że użytkownicy takiej formy raportu biznesowego uzyskują bardziej wiarygodny obraz przedsiębiorstwa. W opracowaniu przygotowanym przez Międzynarodową Federację Księgowych (*International Federation of Accountants* – IFAC) zaznaczono, że „wysokiej jakości raporty biznesowe stanowią serce silnego rynku kapitałowego oraz trwałego wzrostu gospodarczego. Wszystkie jednostki zaangażowane w funkcjonowanie łańcucha dostaw raportów biznesowych odgrywają kluczową rolę w uczynieniu tych raportów bardziej istotnymi, zrozumiałymi i wiarygodnymi” (*Integrating the Business Reporting*, 2011, s. 7).

Reasumując, przedstawiona koncepcja jest głosem w dyskusji na temat współczesnego kształtu raportów biznesowych. Rada nadzorcza staje się w niej aktywnym uczestnikiem łańcucha raportów korporacyjnych. Działalność rady nie powinna ograniczać się bowiem do aktywności w ramach początkowych ogniw łańcucha raportów, polegających głównie na zapewnieniu wiarygodności systemu informacyjnego przedsiębiorstwa (w tym systemu rachunkowości). Rada powinna rozbudować ten łańcuch o własne raporty, uzupełniając w ten sposób raporty biznesowe prezentowane przez spółki.

LITERATURA

- DiPiazza S.A., Eccles R.G. (2003), *Building Public Trust: The Future of Corporate Reporting*, Wiley, New York.
- Dobre praktyki spółek notowanych na GPW* (2010), Warszawa.
- Eccles R.G., Krzus M.P. (2010), *Integrated Reporting for a Sustainable Strategy*, „Financial Executive”, Vol. 26, Issue 2.

- Gad J. (2010), *Propozycja nowej formuły sprawozdania (komentarza) zarządu*, [w:] E. Walińska, P. Czajor, J. Gad, *Wybrane zmiany w regulacjach międzynarodowych i krajowych rachunkowości – już obowiązujące i propozycje na przyszłość*, [w:] *Meritum. Aneks. Rachunkowość*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Gad J. (2011), *Rachunkowość w procesie nadzoru w spółkach publicznych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.
- Integrating the Business Reporting Supply Chain. A Report Based on the Recommendations from Key Business Leaders from Around the World* (2011), IFAC, March.
- Management Commentary. A Framework for Presentation* (2010), IASB, December.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz. U. 2002, nr 76, poz. 694, z późn. zm.
- Walińska E. (2009), *Bilans jako fundament sprawozdawczości finansowej w kontekście zmian współczesnej rachunkowości*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Walińska E., Gad J. (2011), *Rada nadzorcza w łańcuchu raportów korporacyjnych – wyzwanie współczesnego biznesu*, [w:] M. Jerzemowska (red.), *Współczesne problemy nadzoru korporacyjnego*, „Prace i Materiały Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego”, Sopot.

Ewa Walińska, Jacek Gad

THE SUPERVISORY BOARD'S REPORTS AS A SUPPLEMENT TO THE BUSINESS REPORTS – OUTLINE THE CONCEPT

The aim of the article is to present the concept of modern business reports. The article presents a proposal of Management Commentary prepared by IASB and the concept of corporate reporting chain. In article was explained the tasks of supervisory board in related to the above concept. Authors mainly proposed extension of modern business report on reports prepared by supervisory board.